

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Γιατί εμβολιάστηκα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

image not found or type unknown

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Είμαι από τούς πρώτους στην Ελλάδα που έκανα τό νέο έμβόλιο καί μέ τό κείμενό μου αύτό ήθελα νά έκφράσω μερικές σκέψεις μου που μέ όδήγησαν σέ αύτό.

1. Ή πανδημία ώς πόλεμος

Περίπου έναν χρόνο μάς ταλαιπωρεί ό νέος κορωνοϊός (sars-cov2) που προκαλεί τήν άσθένεια covid-19, καί δημιούργησε πολλά προβλήματα στην Έκκλησία, τήν κοινωνία καί τήν οικογένεια. Οι οικονομικές, ψυχολογικές καί πρό παντός οι κοινωνικές συνέπειες είναι μεγάλες καί δέν μπορεϊ κανείς νά τίς μετρήσει καί νά τίς προσπεράσει.

Τήν πρώτη περίοδο τής πανδημίας που ήμουν εκπρόσωπος τής Έκκλησίας, μου δόθηκε ή δυνατότητα νά δώ όλο τό θέμα που σχετίζεται μέ τόν νέο ίό, τίς έπιπτώσεις που έχει στόν άνθρωπο, τήν κοινωνία καί τήν Έκκλησία.

Ήδη διάφοροι έπιστήμονες έρευνούν τό τί θά γίνει όταν θά περάσει αύτή ή άπειλή. Οι άνθρωποι θά άποκτήσουν συνήθειες διαφορετικές. Ό καθηγητής του Γείλ δρ. Νικόλας Χρηστάκης, που είναι «είδικός κοινωνικός έπιδημιολόγος», παρατηρεϊ ότι καί στην περίπτωση αύτή θά συμβή ό,τι συμβαίνει σέ κάθε παρόμοια πανδημία. Δηλαδή, οι άνθρωποι κατά τήν πανδημία άπομονώνονται για νά προστατευθούν, καί όταν περάσει ή άπειλή τής πανδημίας άποζητούν έλευθερίες. Έτσι, όταν περάσει ή πανδημία, παρατηρούνται «έκρηξη καταναλωτισμού, σεξουαλική άπελευθέρωση, άπομάκρυνση άπό τήν θρησκεία» (iefimerida, 23-12-2020).

Ή κάθε πανδημία είναι ένας πόλεμος, ό όποιος αντιμετωπίζεται μέ φάρμακα, έμβόλια, ιατρική παρακολούθηση. Όλα πρέπει νά τεθούν στην ύπηρεσία τής προστασίας τής σωματικής υγείας, που δέν είναι αύτοσκοπός, αλλά μέσον για τήν ανάπτυξη του ανθρώπου, για τήν έκπλήρωση τών σκοπών του καί κυρίως τήν ένωση του μέ τόν Θεό.

Σέ αὐτόν τόν πόλεμο ἕνα ὄπλο εἶναι τό ἐμβόλιο, ὅπως βέβαια γίνεται καί σέ ἄλλες ἀσθένειες. Μέ τό ἐμβόλιο ἐνισχύεται τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ μας, γιά νά ἀντιμετωπίση κάθε ξένο σῶμα -ἀντιγόνο- πού εἰσέρχεται στόν ὀργανισμό μας.

Στίς ἡμέρες μας γίνεται πολὺς λόγος γιά τό νέο ἐμβόλιο καί γίνεται προετοιμασία γιά τόν ἐμβολιασμό τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδή ζοῦμε σέ ἕναν ἰδιότυπο ἀόρατο πόλεμο καί μάλιστα παγκόσμιο, πού γίνεται κυρίως στά Νοσοκομεῖα, ἀλλά καί στίς κοινωνίες καί τά σπίτια, δέν πρέπει νά μένουμε ἀπαθεῖς, οὔτε νά παραμένουμε στίς κερκίδες ὡς θεατές, ἀλλά νά συμμετέχουμε σέ αὐτόν τόν πόλεμο.

Σέ μιά συνέντευξη πού ἔδωσα πρόσφατα μιά δημοσιογράφος (Βάλια Νικολάου) μέ ρώτησε: «Σεβασμιώτατε, θέλω νά σᾶς ρωτήσω εὐθέως. Θά κάνατε τό ἐμβόλιο κατά τοῦ κορονοϊοῦ;». Καί ἐγώ ἀπάντησα:

«Θά σᾶς ἀπαντήσω καί ἐγώ εὐθέως. Σέ ὅλα τά παιδιά μέχρι τήν ἡλικία τῶν δέκα ἐτῶν γίνονται ἐμβολιασμοί ὑποχρεωτικά γιά 13 νόσους καί προαιρετικά γιά ἄλλες 3 νόσους, δηλαδή συνολικά γίνονται 16 ἐμβόλια, καί πολλά ἀπό αὐτά εἶναι ἐπαναλαμβανόμενα. Ἐπίσης, στίς ἐπόμενες ἡλικίες γίνονται ἄλλα ἐμβόλια καί σέ αὐτά ὀφείλεται ἡ αὔξηση τοῦ προσδόκιμου ὀρίου ζωῆς.

Τά ἐμβόλια ἐνισχύουν τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ γιά νά ἀντιμετωπίση τούς ἰούς.

Καί ἐγώ ἔχω κάνει ἐμβόλια, διότι διαφορετικά πιθανόν δέν θά ζοῦσα καί κάθε χρόνο κάνω τό ἐμβόλιο γιά τήν γρίπη. Θά κάνω ὅμως καί τό νέο ἐμβόλιο ὕστερα ἀπό τίς ἐγκρίσεις τῶν ἀρμοδίων Ὄργανισμῶν καί τήν ἀπόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί τίς ὑποδείξεις τῶν θεραπόντων ἱατρῶν μου.

Βεβαίως, δέν δίνω συνωμοσιολογικές καί ἰδεολογικές ἐρμηνεῖες στά ἐμβόλια. Θεωρῶ ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό μπορῶ νά παρατείνω τήν βιολογική ζωή, χωρίς αὐτό νά εἶναι αὐτοσκοπός μου, ὥστε νά βοηθήσω ὅσο μπορῶ ὅσους μέ ἔχουν ἀνάγκη καί νά προετοιμασθῶ κατάλληλα γιά τόν θάνατό μου καί τήν συνάντησή μου μέ τόν Χριστό.

Μέ ἐνδιαφέρει περισσότερο τό πνευματικό ἐμβόλιο πού εἶναι ἡ προσευχή καί ἡ θεία Κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί στενοχωροῦμαι ὅταν τό ἀρνοῦνται στούς Χριστιανούς» (Ἐλεύθερος Τύπος, 13-12-2020).

Λίγο πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα ὁ Ὑπουργός Ὑγείας κ. Βασίλειος Κικίλιας μοῦ τηλεφώνησε μοῦ πρότεινε νά εἶμαι ἐκεῖνος ἀπό πλευρᾶς Ἐκκλησίας πού θά λάβω

μέρος στους πρώτους έμβολιασμούς. Τόν εύχαρίστησα, αλλά άμέσως τοϋ είπα ότι αυτό είναι θέμα τοϋ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου και τής Ίεράς Συνόδου. Έγώ πάντοτε σέβομαι τούς θεσμούς και δέν μπορώ νά προτρέξω. Όταν έρθη ή σειρά τής Ναυπάκτου, θά τό κάνω έδω στην Ναύπακτο, μαζί μέ τόν Δήμαρχο και τούς κατοίκους τής Ναυπάκτου. Μοϋ είπε ότι είχε κλείσει συνάντηση μέ τόν Μακαριώτατο και εκεί θά συνεζητεΐτο και αυτό τό θέμα.

Έπικοινωνήσα μέ τόν Αρχιεπίσκοπο και τοϋ είπα τά ίδια περίπου, και εκείνος μοϋ ζήτησε νά τοϋ γράψω τίς άπόψεις μου για τό έμβόλιο. Κατόπιν τούτου τοϋ απέστειλα τό ακόλουθο γράμμα.

2. Τό γράμμα μου στόν Αρχιεπίσκοπο

«Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σκέπτομαι αυτές τίς ήμέρες τό θέμα τοϋ έμβολίου, τό όποιο μελετώ από πολλές πλευρές. Θά ήθελα νά Σας έκφράσω μερικές άπόψεις μου.

1. Από τήν μικρή μας ήλικία έμβολιασθήκαμε πολλές φορές, και μέ τόν τρόπο αυτό, και πρό παντός μέ τήν βοήθεια τοϋ Θεοϋ, ζοϋμε μέχρι τώρα αντιμετώπιζοντας τήν μεγάλη θνησιμότητα πού ύπήρχε στά χρόνια μας κατά τήν παιδική ήλικία. Όπότε, θεωρώ ότι και στόν τομέα αυτό εύεργετική τήν ίατρική έπιστήμη.

Για παράδειγμα, τήν ασθένεια τής λέπρας (νόσος Χάνσεν), πού ύπήρχε από τήν άρχαία έποχή, άκόμη και πριν τόν Χριστό μέχρι τά πρόσφατα χρόνια, τήν αντιμετώπισε ή ίατρική έπιστήμη μέ τά αντιβιοτικά και μέ τό έμβόλιο τής φυματίωσης. Βεβαίως, ό Χριστός θεράπευσε λεπρούς, όπως τό έκαναν και οι άγιοι μέ τήν δύναμη τοϋ όνόματος τοϋ Χριστοϋ, αλλά αυτό γινόταν σέ μερικούς πού είχαν ιδιαίτερη πίστη και παρά τά θαύματα, ή νόσος τής λέπρας παρέμεινε μέχρι τής εύρέσεως τών αναλόγων φαρμάκων.

Αυτό σημαίνει ότι ύπάρχουν σαφέστατα όρια μεταξύ Έκκλησίας και έπιστήμης. Η Έκκλησία κυρίως ενδιαφέρεται για τήν θεραπεία τών δυνάμεων τής ψυχής, ώστε νά λειτουργοϋν κατά φύση και υπέρ φύση και συντελεΐ στην σωτηρία τοϋ ανθρώπου, τήν θέωσή του, και αυτό έχει έπιδράσεις και στό σώμα, ένω ή ίατρική έπιστήμη ενδιαφέρεται για τήν υγεία τοϋ σώματος. Βέβαια, συνεργάζονται ή Έκκλησία και ή έπιστήμη για τήν βοήθεια τοϋ ανθρώπου στόν βαθμό πού ύπάρχουν άλληλεπιδράσεις μεταξύ ψυχής και σώματος.

Τελικά, ό θεολόγος δέν εισέρχεται στόν χώρο τής έπιστήμης, εκτός κι άν είναι

συγχρόνως και έπιστήμονας, και ό έπιστήμονας δέν εισέρχεται στόν χώρο τής θεολογίας, έκτός και αν είναι συγχρόνως και θεολόγος. Και όταν κάνω λόγο για θεολόγο, έννοώ τόν θεούμενο άγιο. Ζοϋμε σε μιá έποχή στην όποία πρέπει νά διαφυλάσσουμε τά όρια αυτά, ώστε νά μήν φθάσουμε στόν Μεσαίωνα πού συγκρούστηκαν οι άναδυόμενες τότε έπιστήμες, με τήν σχολαστική θεολογία τών Ρωμαιοκαθολικών.

2. Στις ήμέρες μας γίνονται έμβόλια για πολλές νόσους, από τήν γέννηση ενός παιδιού μέχρι τήν ήλικία τών δέκα (10) έτών. Ρώτησα κάποιο ιατρό για νά με έννημερώση για τό πόσα έμβόλια γίνονται στην δεκαετία αυτή (ένός έως δέκα έτών), και μου έδωσε τήν έξής άπάντηση.

Γίνεται υποχρεωτικός έμβολιασμός για δέκα τρεις (13) νόσους και προαιρετικός για τρεις (3) νόσους (ήπατίτιδα Α, ροταϊό, φυματίωση), δηλαδή δέκα έξι (16) συνολικά έμβόλια.

Άναλυτικά, στόν πρώτο χρόνο, από τό τέλος του 2ου μήνα, γίνονται 6 έμβόλια σε ένα, τό λεγόμενο έξαδύναμο, ήτοι για διφθερίτιδα, τέτανο, πολυομελίτιδα, κοκκίτη, αίμόφιλο τής ίνφλουέντζα, ήπατίτιδα Β', και γίνεται αυτό σε τρεις δόσεις, ήτοι 2ο, 4ο, 6ο, μήνα. Τό 7ο έμβόλιο γίνεται για πνευμονιόκοκκο· τό 8ο έμβόλιο για μηνιγγιτιδόκοκκο· τό 9ο έμβόλιο για ροταϊό· στόν 15ο μήνα γίνεται τό 10ο έμβόλιο για τήν ίλαρά. Τό 11ο έμβόλιο για έρυθρά. Τό 12ο έμβόλιο για παρωτίτιδα. Τό 13ο έμβόλιο για άνεμοβλογιά. Στους 18 μήνες γίνονται έπαναληπτικά έμβόλια για τήν μηνιγγίτιδα και τήν ήπατίτιδα. Στην 2ετία γίνεται έπαναληπτικό έμβόλιο πνευμονιόκοκκου.

Βέβαια, σε αυτά πρέπει νά προστεθούν και άλλα έμβόλια, πού γίνονται σε μεγαλύτερες ήλικίες, και μάλιστα τό έμβόλιο τής γρίππης, πού γίνεται σε μεγαλύτερες ήλικίες, κάθε χρόνο, στο όποιο προστίθενται και διάφορα στελέχη.

Για τό νέο έμβόλιο γίνεται συζήτηση έπειδή εισάγεται στο mRNA γενετικά τροποποιημένη πληροφορία πού κωδικοποιεί τήν πρωτεΐνη τής έπιφάνειας του ίου, ώστε νά έπιτευχθί άνοσολογική άπάντηση. Όμως, οι Παγκόσμιοι Όργανισμοί έχουν άποφανθί για τήν ασφάλειά του, και έν πάση περιπτώσει με αυτό, παρά τίς παρενέργειές του, όπως έχουν όλα τά φάρμακα, άντιμετωπίζεται τό φάσμα του θανάτου πού θερίζει τήν άνθρωπότητα. Οι παρενέργειες πού τυχόν θά προκληθούν από τό νέο έμβόλιο θά είναι λιγότερες από τόν θάνατο πού προκαλεί ό sars-cov2.

Αυτό σημαίνει ότι ό όργανισμός του άνθρώπου έπηρεάζεται από τίς μολύνσεις πού υπάρχουν στην φύση. Και τό ότι αύξήθηκε τό προσδόκιμο όριο ήλικίας του άνθρώπου όφείλεται στην προσφορά τής ιατρικής έπιστήμης. Αυτή μάς βοηθά

στήν παράταση τῆς βιολογικῆς ζωῆς, ὥστε νά βοηθήσουμε ὅσο μπορούμε τούς συνανθρώπους μας καί νά προετοιμασθοῦμε καλύτερα μέ τήν μετάνοια καί τήν προσευχή, γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τόν θάνατο καί νά συναντήσουμε τόν Χριστό.

Φυσικά, γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, μάς βοηθοῦν τά πνευματικά ἐμβόλια, πού εἶναι τό βάπτισμα καί τό Χρίσμα, καί ἡ Μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τό «ἀντίδοτο τοῦ μή ἀποθανεῖν».

3. Γίνεται διάλογος κατά πόσον ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά συστήσῃ τόν ἐμβολιασμό τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν ἀσθένεια covid-19.

Ἐπὶ τούτοις, ὑπάρχουν κάποιες ἀντιρρήσεις, ἀπό πλευρᾶς μερικῶν ἰατρῶν, καί ἡ συζήτηση αὐτή πρέπει νά ἐξαντληθῇ μεταξύ τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, γιά τό καλό τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης καί γενικότερα τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλωστε, μέ τόν ἐπιστημονικό διάλογο ἡ ἱατρική ἐπιστήμη ἀφ' ἑνός μέν διασφαλίζεται, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀναπτύσσεται ἀκόμη περισσότερο.

Ἐπίσης, ὑπάρχουν ἄλλοι πού ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ διεθνεῖς καί Εὐρωπαϊκοί ὀργανισμοί, πού ἐνέκριναν τό νέο ἐμβόλιο, πιέστηκαν ἀπό διάφορα οἰκονομικά καί πολιτικά συμφέροντα. Αὐτό, ὅμως, ἂν ὄντως ἐξασκήθηκαν τέτοιες πιέσεις, γίνεται καί γιά ἄλλες περιπτώσεις παραγωγῆς προϊόντων πού χρησιμοποιοῦμε στόν βίο μας, ὅπως τήν τεχνολογία, ἀλλά καί τά ἄλλα φάρμακα.

Γιά τήν βιοτεχνολογία ἀναπτύχθηκαν διάφορες μορφές της, ἤτοι ἡ «λευκή βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές τῆς βιοτεχνολογίας στήν βιομηχανία, ἡ «πράσινη βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές της στόν ἀγροτικό τομέα, καί ἡ «κόκκινη βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές τῆς βιοτεχνολογίας στήν ὑγεία καί τήν ἱατρική, πού γίνεται προσπάθεια νά καταπολεμηθοῦν καί νά προληφθοῦν οἱ ἀσθένειες στούς ἀνθρώπους. Ὅμως ὅλοι χρειαζόμαστε κατά βαθμούς καί τρόπους τά ἐπιτεύγματα τῆς σύγχρονης βιοτεχνολογίας καί στά φάρμακα.

Υπάρχουν, βέβαια, και μερικοί συνωμοσιολόγοι, που βλέπουν και στο θέμα αυτό διάφορες συνωμοσίες. Νομίζω, όμως, ότι το θέμα αυτό δεν είναι αύστηρά θεολογικό, είναι καθαρά θέμα σωματικής υγείας του ανθρώπου, και τον πρώτο λόγο έχει η ιατρική επιστήμη και ο θεράπων ιατρός κάθε ανθρώπου, ο οποίος γνωρίζει το ιατρικό ιστορικό του. Αν θελήσει κανείς να βρή συνωμοσίες, σε όλα τα θέματα, τότε πρέπει να κλειστή σε μία «προστατευτική γυάλα», να μη χρησιμοποιήσει καθόλου την σύγχρονη τεχνολογία ή να αναχωρήσει στην ξρημο και να μη χρησιμοποιήσει τα έπιτεύγματα της συγχρόνου επιστήμης σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

4. Το έρώτημα που τίθεται είναι, τί πρέπει να κάνει η Έκκλησία στο θέμα αυτό.

Νομίζω, κατ' αρχήν θα πρέπει να ακούγονται οι εισηγήσεις της Συνοδικής Επιτροπής Βιοηθικής.

Έπειτα, είναι ένα θέμα έλευθερίας του ανθρώπου, ο οποίος άνθρωπος έχει έπικοινωνία με τους θεράποντες ιατρούς του. Όπως σε όλα τα άλλα έμβόλια και τις ιατρικές θεραπείες δεν αποφαινεται η Ίερά Σύνοδος, έτσι δεν μπορεί να αποφανθί και στο θέμα αυτό.

Έπί πλέον, σε προσωπικό επίπεδο των ποιμένων, θα πρέπει να διευκρινισθί ότι βρισκόμαστε σε μία μεγάλη παγκόσμια πανδημία, κατά την οποία καθημερινώς πεθαίνουν άνθρωποι. Είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος. Και όπως ο πόλεμος είναι μία περιπέτεια για τους ανθρώπους, τό ίδιο συμβαίνει και σε αυτόν τον παγκόσμιο πόλεμο. Οι Ποιμένες δεν μπορούν να μένουν άπαθείς μπροστά στα καθημερινά θύματα του covid-19, που εκφράζονται είτε ως «κρούσματα» είτε ως «θάνατοι» είτε ως οικονομική κρίση είτε ως ψυχολογική κρίση από τον έγκλεισμό και τον φόβο του θανάτου.

Η Έκκλησία, καίτοι είναι έναντίον του πολέμου, που απειλεί την ζωή των ανθρώπων, εν τούτοις συμμετέχει ποικιλοτρόπως στην αντιμετώπιση αυτής της απειλής για την διαφύλαξη «βωμών και έστιών». Τό ίδιο πρέπει να συμβαίνει και στην παρούσα κατάσταση. Πρέπει να βοηθήσουμε, σεβόμενοι την έλευθερία κάθε ανθρώπου, στο να δημιουργηθί «άνοσία» στον πληθυσμό, δηλαδή να δημιουργηθί άμυνα και «όχυρό» στον άνθρωπο και την κοινωνία, που σημαίνει, να ενισχυθί τό άνοσοποιητικό σύστημα του οργανισμού του ανθρώπου και της κοινωνίας, για να προστατευθούν «άνθρώπινες ζωές», αφού ή ανθρώπινη ζωή είναι εύλογία Θεού και δίνεται για να δοξάζεται ο Θεός, να υπηρετηται ο συνάνθρωπος και να σωθί ο ίδιος ο άνθρωπος αιωνίως.

Και αν υπάρχουν μερικές παρενέργειες, όπως γίνεται σε όλα τα φάρμακα, θα είναι

λιγότερες από τὰ καθημερινὰ κρούσματα καί τούς θανάτους, καί θά βοηθήση νά αποβληθῇ ὁ φόβος τοῦ θανάτου καί νά ἐπανέλθῃ ἡ κανονικότητα στήν κοινωνία μας καί τό Κράτος, ἀλλά καί στήν Ἐκκλησία γιά νά τελοῦμε ἐλεύθερα τὰ Μυστήρια καί τίς ἀκολουθίες.

Αὐτά θέτω ὑπ' ὄψη Σας μέ βαθύτατο σεβασμό στό πρόσωπό Σας

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος».

3. Τό ἀπαντητικό Γράμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Μετά τήν συζήτηση πού ἔγινε μεταξύ Ἀρχιεπισκόπου καί Ὑπουργοῦ Ὑγείας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε «στήν ἀνάγκη συνεργασίας μέ τήν Πολιτεία γιά τόν ἐμβολιασμό καί ὑπογράμμισε ὅτι ἐνῶ θά ἤθελε νά εἶναι ὁ πρῶτος πού θά ἐμβολιαστεῖ οἱ θεράποντες ἰατροί του δέν τοῦ τό ἐπιτρέπουν ἀκόμη λόγω τῆς περιπέτειας μέ τήν ὑγεία του. Ἐπεσήμανε, ὅμως, ὅτι συμβολικά κάποιος ἀπό τούς Ἀρχιερεῖς θά εἶναι ἐκεῖ ἀπό τήν πρώτη μέρα γιά νά ἐμβολιαστεῖ. “Αὐτή ἡ κίνηση ἐκδηλώνει τήν συμπαράσταση σέ αὐτήν τήν προσπάθεια πού γίνεται ὄχι μόνο στή χώρα μας, ἀλλά σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο” εἶπε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί εὐχήθηκε νά ἔχουμε καλά ἀποτελέσματα, ὥστε τοῦ χρόνου νά γιορτάσουμε διαφορετικά τίς μεγάλες αὐτές ἡμέρες» (Ecclesia.gr, ρεπορτάζ γιά τό Ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας: Μάκης Ἀδαμόπουλος, 22-12-2020).

Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σέ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς μου μοῦ ἔστειλε τό ἀκόλουθο γράμμα:

«Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Ἅγιε Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεε,

Ἔλαβα τήν ἀπό 21 Δεκεμβρίου 2020 ἐπιστολήν σας καί γιά μιά ἀκόμη φορά ἀνέπνευσα καθαρό ἀέρα.

Ἦταν φυσικό ὁ πλοῦτος τῶν γνώσεών σας – πέρα ἀπό τήν Θεολογία- καί μάλιστα στό κεφάλαιο τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, νά σᾶς βοηθᾶει ἄνετα ὥστε νά κρατᾶτε τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐπιστήμης. Γίνεσθε ἔτσι λειτουργός τῆς συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας καί Ἐπιστήμης γιά τήν βοήθεια τοῦ ἀνθρώπου στόν βαθμό πού ὑπάρχουν ἀλληλεπιδράσεις μεταξύ ψυχῆς καί σώματος.

Μέ συνεπῆρε ἡ τελευταία σας παράγραφος:

“Ἐπί πλέον, σέ προσωπικό ἐπίπεδο τῶν ποιμένων, θά πρέπει νά διευκρινισθῇ ὅτι βρισκόμαστε σέ μιά μεγάλη παγκόσμια πανδημία, κατά τήν ὁποία καθημερινῶς πεθαίνουν ἄνθρωποι. Εἶναι ἕνας παγκόσμιος πόλεμος. Καί ὅπως ὁ πόλεμος εἶναι μιά περιπέτεια γιά τούς ἀνθρώπους, τό ἴδιο συμβαίνει καί σέ αὐτόν τόν παγκόσμιο

πόλεμο. Οί Ποιμένες δέν μποροῦν νά μένουν ἀπαθεῖς μπροστά στά καθημερινά θύματα τοῦ covid-19, πού ἐκφράζονται εἴτε ὡς «κρούσματα» εἴτε ὡς «θάνατοι» εἴτε ὡς οικονομική κρίση εἴτε ὡς ψυχολογική κρίση ἀπό τόν ἐγκλεισμό καί τόν φόβο τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἐκκλησία, καίτοι εἶναι ἐναντίον τοῦ πολέμου, πού ἀπειλεῖ τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις συμμετέχει ποικιλοτρόπως στήν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς γιά τήν διαφύλαξη «βωμῶν καί ἐστιῶν». Τό ἴδιο πρέπει νά συμβαίη καί στήν παροῦσα κατάσταση. Πρέπει νά βοηθήσουμε, σεβόμενοι τήν ἐλευθερία κάθε ἀνθρώπου, στό νά δημιουργηθῇ «ἀνοσία» στόν πληθυσμό, δηλαδή νά δημιουργηθῇ ἄμυνα καί «ὄχυρό» στόν ἄνθρωπο καί τήν κοινωνία, πού σημαίνει, νά ἐνισχυθῇ τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς κοινωνίας, γιά νά προστατευθοῦν «ἀνθρώπινες ζωές», ἀφοῦ ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι εὐλογία Θεοῦ καί δίνεται γιά νά δοξάζεται ὁ Θεός, νά ὑπηρετῆται ὁ συνάνθρωπος καί νά σωθῇ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος αἰωνίως”.

Ἡ περιπέτειά μου δέν ἐπιτρέπει πρός τό παρόν τόν ἐμβολιασμό μου, διαφορετικά θά προσερχόμουν μαζί μέ τούς πρώτους.

Γνωρίζοντας τόν χαρακτήρα σας, διαβάζοντας τό σχετικό κείμενό σας σᾶς προτρέπω νά πάρετε τήν θέση μου στήν πρώτη ὀμάδα ἐκείνων πού θά προσέλθουν πρός ἐμβολιασμόν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

+ Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος»

Κατόπιν τούτου, σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα, τό ὁποῖο κατήρτισε τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας ἐμβολιάσθηκα στό Νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμός τήν Κυριακή 27 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., στίς 5:00 μμ.

Στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι κακό, ὅπως δίδασκε ὁ πλατωνισμός καί ὁ μανιχαϊσμός, οὔτε ὀδηγούμαστε στήν θεοποίησή του. Τό σῶμα, πού εἶναι ἐνωμένο μέ τήν ψυχή σέ μιά ἐνότητα, ἀγιάζεται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Συνεπῶς, φροντίζουμε τήν ὑγεία τοῦ σώματος ὄχι ὡς αὐτοσκοπό, ἀλλά γιά νά συντελῇ στήν ὑγεία μας, τόσο στήν σωματική, ὅσο καί πρό παντός τήν ψυχική καί πνευματική, ὅπως τήν προσδιορίζει ἡ Ἐκκλησία μας.